

nem lehet lekicsinyelni. A Nareven átkelt csapatok a folyó balpartján husz kilométer szélességben és tíz kilométer mélységben elfoglaltak egy földszárvot. A Narev-vonal kapitulációjáról beszélni azonban egyelőre még korán lenne.

Nyugaton szüneteltek a harcok.

Berlin, augusztus 4. A nagyfőhadiszállás jelenti: A nyugati hadszíntéren újabb esemény nem történt.

Legfőbb hadvezetőség.

(Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.)

A francia kormány elrendelte Reims kiürítését.

Hamburg, augusztus 4. A Hamburger Fremdenblatt-nak jelentik Genéből, hogy a Tribuna de Genève a következő táviratot kapta Párisból: A francia kormány a németek szakadatlan ágyuzása következtében parancsot adott ki Reims kiürítésére.

Anglia válasza a szerb kölcsön ügyében.

Berlin, augusztus 4. A szerb kormány egy hágai jelentés szerint Londonban újabb kétszázmillió frankos kölcsönt kért. Az angol kormány azt a választ adta, hogyha a szerb hadsereg újra akcióba lép, akkor a kért kölcsön négy havi részletekben rendelkezésre áll, az albániai előnyomulást azonban Anglia anyagi eszközökkel nem hajlandó támogatni.

Nagy tűz egy angol kikötőben.

Stockholm, augusztus 4. Londonból jelentik a Stockholms Dagblad-nak: A belfasti dokkokban egy óriási raktár a tűz áldozata lett. Hogy miként támadt a tűz, azt senki se tudja. A kár kerek egy millió korona.

A londoni internáltak borzalmas helyzete.

Amsterdam, augusztus 4. Londonból ideérkezett nyolc osztrák és magyar ember, a kit Londonba internáltak és akiket most betegségeik miatt hazabocsájtottak. Ezek közül az egyik egy Richter nevű osztrák kereskedő, akinek Londonban üzlete volt, a Nieuve Courant szerkesztőjének kijelentette, hogy a londoni fogolytáborok nagyon rosszak. Az élelmezés hiányos és rossz, az egészségügyi viszonyok nyomoruságosak. Elmondotta továbbá, hogy a Saxonia gőzhajón, amely szintén az internáltak részére szolgál, nagy volt a piszok és a patkányok még az élelmiszereket is ellepték. Emiatt a felügyelettel megbízott altiszteket meg is büntették. A Saxoniáról a londoni internáltakat Man-szigetére vitték, ahol most körülbelül 30—40.000 internált tartózkodik. Richter azt is közölte, hogy Heckmann buenos-airesi osztrák-magyar főkonzult, aki semleges hajón igyekezett hazafelé, az angolok elfogták és hetekig fogva tartották Londonban. Richter még megjegyezte, hogy feleségét és négy gyermekét Londonban kellett hagynia, mert az angolok nem engedték meg, hogy vele együtt elutazzanak.

Kisszeged felépítéseért.

(Saját tudósítónktól.) A nemes ügy szolgálataiba állított önzetlen munkásságunk tulajdonos örömeivel jelenthetjük, hogy Kisszeged felépítése érdekében indított akciónk a város egész társadalmánál megértő visszhangra talált. Az adakozások megindultak és méretei hihetőleg el fogják érni az ügy jelentőségét. Egy pillanatra se feledkezzünk meg arról, hogy az ország teljes joggal figyelni és mérlegelni jobban mindazt, amit mi teszünk egyik felvidéki község ujjaépítése érdekében, mint amit más városok tesznek. Szeged már átszenvedte a hajléktalanná válás minden gyászát és nyomoruságát, közvetlenebbül kell tehát tudnia, mit jelent az, amikor községek egész sora elpusztul, családok száz- és ezer-számra válnak hajléktalanokká, vesztik el kicsiny vagyontárukat, szerény keresetüket. Szeged lakossága már állt otthona romjainál és a gyásznapokra bizonyára az új nemzedék is nagyobb meghatottsággal gondol vissza, mint az, aki városa annaleseiben lapozgatva, nem olvassa a szomorúságoknak és csapásoknak ehhez hasonló fekete sorait. Annak idején Szeged is teljes joggal kérte és kapta a nemzet segítségét, teljes joggal várják el tehát most tőle, hogy a legelső sorában legyen, akik bőkezű áldozatkészséggel röjják le a nemzet tartozását azokkal szemben, akiket a sors arra rendelt, hogy áldozatai legyenek az ország határszélein pusztított oroszoknak.

A Délmagyarország akciója az első napon is tekintélyes összeget eredményezett. Már most jelezhetjük, hogy azok mellett, a kik készpénzzel sietnek a nemes ügy sikerének teljesítésére, sokan vannak, akik az építkezésekhez tekintélyes természetbeni adományokkal kívánnak hozzájárulni. Természetesen ezek is megbecsülhetetlen szolgálatokat tesznek. Mai cikkünkre dr. Hollós Józseftől, a kiváló orvostól és szociológustól a következő sorokat kaptuk:

Igen tisztelt Szerkesztő Ur!

Kedves Barátom!

Mellékelve küldök 100 koronát azzal a kéréssel, hogy azt Kisszeged alapja javára rendelkezési helyére juttatni sziveskedjél. Amennyire sajnálom, hogy nincs módomban jelenleg e célra nagyobb összeggel áldozni, olyannyira örülök, hogy a hivatásos sajtó felhívása Szegeden is visszhangra talált. Én láttam néhány zempléni falut, amelyet az ellenség feldúlt, szemben álltam azzal a végtelen nyomorusággal, amellyel a háboru rajtuk végigsújtott. Emberi kötelességünk, hogy segítségre siessünk, nem a szeretet nevében, amelyet ez a háboru végleg kompromittált, hanem a szolidaritás nevében, amelyre a jövő társadalmat alapítani kell. Ezt tartom hivatva arra, hogy pótolja a rombolást, amelyet ez a világhatalmas tragédia javakban és lelkekben véghez vitt és arra, hogy az embert — és minden embert — az emberi méltóság útjára tereljen.

Tisztelő barátod

Hollós József.

Különös melegséggel íródtak azok a sorok, amelyek a helyi közélet egyik kitünőségétől, egyik leglelkesebb szegeditől származnak és itt következnek:

Magyar akció még sohasem volt olyan rokonszenves, mint az, ami most van folyamatban és ami azt célozza, hogy magyar városok közönsége építse föl az orosz horda által barbár módon elpusztított felsőmagyarországi falvak

hajlékait. Lélekből, szívből sarjadt ez a gondolat, aminek szépségét nem mulja felül semmi és ez a szépséges gondolat, ha testet ölt, a magyarság legfelségesebb megnyilatkozását fogja képezni.

Ennek a gondolatnak megvalósításából részt kér Szeged népe, amely mindig az első sorában állt, ha jótékonyságot kellett gyakorolni, ha bizonyosságot tehetett a szívjósága mellett és ha a könnyek felszárításában segédkezhetett.

Minden magyar embernek kötelessége hozzájárulni filléreivel az emberi jószágból fakadó gondolat megvalósításához, mindenki tartsa szerencséjének, ha részese lehet annak az emberséges akciónak, ami azt célozza, hogy földel alá kerülhessenek a felsővidéki polgártársaink, akik szenvedő részesei voltak a muszka hadak embertelen garázdálkodásának és pusztítást passziójának. Ha valakinek sietve kell meghozni a maga szívbéli áldozatát, Szeged polgárainak bizonyára meg kell hoznia, amely a nagy víz idején részese volt Magyarország összes népe minden hálára és köszönetre érdemes támogatásának. A nagy baj idején a magyarság összességének élveztük a kieneses jószágát, résztvevő együttérzését, a felénk nyújtott karját, kell, hogy Szeged közönsége most megmutassa, hogy a nagy érzések benne lakoznak az ő szívében is és segítő jobbát tudja nyújtani a bajba kerülőknek.

Bizalommal eltelve kérjük Szeged lakosságát, minél impozánsabb módon tegye lehetővé Kisszeged felépítését, hogy minden hajlék, abban az utolsó szög is időtlen-időig hirdethesse a szegedi polgárok hálás érzését és emberséges gondolkozásmódját.

A ma érkezett adományok a következők:

Dr. Hollós József	100 K
Központi Tejcsergők	100 K
Fischer Aladár és neje	50 K
Magyar Általános Hitelbank szegedi tisztviselői	50 K
Kardos Samu	50 K
Kardos Sárika és Boriska	20 K
Pollák Manó	20 K
Dr. Rainer Ágost	10 K
Sandberg Henrik	10 K
Szegő Árpád	10 K

összesen 430 K

Tegnap gyűjtésünk 1510 K

Az eddigi eredmény tehát 1940 K.

A Délmagyarország szerkesztősége továbbra is kéri és nap-nap után jelezni fogja, hogy ki mennyi összeggel járult hozzá a nemes akcióhoz.

A Kass-vigadó

kávéházi helyiségében és a Barban (Kis Kass helyiség), délben és este hideg és meleg ételek, étlap szerint, ugyisint amerikai hűsítő italok kaphatók.

A Délmagyarország telefonjai

Szerkesztőség 305.
Kiadóhivatal 81.